

браће негове: Масија и Елјасер и Јарив и Гедалија;

19. И додоче руке да ће пустиги же-не своје; и који бијаху згријешили *примисоли* по једнога овна за крвину своју;

20. И од синова Импривијех Анаије и Зенадија;

21. И од синова Харимовијех Масија и Илја и Сенаја и Јехило и Овија,

22. И од синова Пасхоровијех Елиопнај, Масија, Исмаило, Натананло, Јозавад и Еласа;

23. А од Левита Јозавад и Симеј и Келаја, то је Келита, и Цетаја и Јуда и Елјасер;

24. И од цечака Елјасив; и од врата Салу и Телм и Урија;

25. А од Израњља, од синова Фаросовијех Гамја и Језија и Малхије и Ве-Мијамин и Елсазар и Малхија и Ве-наја;

26. И од синова Еламовијех: Мата-нија, Захарија и Јехило и Авдија и Јеремот и Илја;

27. И од синова Затовијех Елчионај, Елјасив, Матанџа и Јеримот и Завад и Азија;

28. И од синова Вивајевијех Јован, Анаија, Завај, Атлај;

29. И од синова Ванјевих Месулам, Малух и Адаја, Јасув и Севал и Рамот;

30. И од синова Фач-Моавовијех Адаја и Хелал, Венаја, Масија, Матанџа, Везедело и Винуј и Манасија;

31. И од синова Харимовијех Елјазер, Јесија, Малхија, Семаја, Симеун,

32. Венијамин, Малух, Семерија;

33. Од синова Асумовијех Матенај, Малата, Завад, Елфеелет, Јеремај, Мансија, Симеј;

34. Од синова Ванјевих Мадаја, Амрам и Улло,

35. Венаја, Ведеја, Хелуј,

36. Ванјај, Меримот, Елјасив,

37. Матанџа, Матенај и Јасав,

38. И Ванје, Винуј, Симеј,

39. И Селемија и Натан и Адаја,

40. Махнадевиј, Сасај, Сарај,

41. Азаренло и Селемија, Семерија,

42. Салу, Амарија, Јосие;

43. Од синова Неновијех: Јесио, Матанџа, Завад, Зенина, Јадав, Јонло и Венаја.

44. Сви се они бијаху оженили туђин-кама и неке између њих бијаху и дјечу изродице.

КЊИГА НЕМИЈИНА.

ГЛАВА 1.

Ријечи Немје сина Ахалијина. Мјесеца Хислева године двадесете кад бијах у Сусану граду,

2. Дође Анаије један од браће моје с некима из Јудеје; и запитах их за од ропства, и за Јерусалим.

3. А они ми рекоше: остатак што оста од ропства онда је у земљи, у великој је невољи и срамоти, и зна је Јерусалимски разваљен и врата су му огњем по-паљена.

4. А кад чух те ријечи, сједох и пла-ках, и тузех неколико дана, и постих и молих се пред Богом небеским,

5. И рекох: ох Господе Боже небо-ски, Боже велики и страшни, који чуваш завет и милост онима који те љубе и држе твоје заповијести.

који си испунио силом својом великом и руком својом врљеном.

11. Ох Господе! нека буде ухо твоје пригнуто к молитви слуге твојега и в молитви слуга твојих, који су ради бо-жати се имена твојега, и дај данас сре-ћу слуги својему и учини да нађе ми-лост пред овим човјеком. А ја бијех лехарин царев.

12. И изидох ноћу на врата од доли-не, на извор змајевски, и на врата гно-на, и разгледах зидове Јерусалимске како бреху разваљени и како му врата бреху огњем попаљена.

13. И изидох ноћу на врата од доли-не, на царско језеро, а онда је не бјеше мјеста да кљусе поља мном пријеђе.

14. Огуда прођох на изворска врата и на царско језеро, а онда је не бјеше мјеста да кљусе поља мном пријеђе.

15. За то јахак уз потоке по ноћи и разгледах зна, па се вратих на врата од долине, и тако дођох награт.

16. Али поглавари не знадијаху ку-да сам ишао ни шта сам радио, јер до тада не бијаш ништа рекао ни Јудеј-цима ни свештеницима ни кнезовима ни поглаварима ни другима који упра-вљаху послом.

17. За то им рекох: видите у ваком смо зиду, Јерусалим пуст и врата му попа-љена огњем; дајте да зидано зидове Јерусалимске, да више не будемо руг.

18. И казах им како је добра рука Бо-га мојега нада мном и ријечи цареве које ми је рекао. Тада рекоше: уста-нимо и зидаймо. И укрјенишише им се руке на добро.

19. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија слуга Амонај и Гисем Ара-нин, подсмјиваше нам се и ругаше нам се говорећи: шта то радите? Да се не ћете одметнути цару?

20. А ја им одговорих и рекох: Бог небески даће нам срећу, а ми слуге његове устасмо и зидамо; али ви не-мајте дијела ни права ни спомена у Јерусалиму.

21. По том рекох цару: ако је угодно цару, да ми се да књига на кнезове преко ријеке да ме прате докле не до-ђем у Јудеју,

22. И књига на Асафа чувару шуме древе да ми да дрва за брвна на врата од двора уз дом *Боожти* и за зид градски и за кућу у коју ћу ући. И да-де ми цар, јер добра рука Бога мојега бјеше нада мном.

23. И тако дођох ка кнезовима преко ријеке, и дадох им књиге цареве. А цар посла са мном војводе и коњике.

24. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија слуга Амонај, би им врадо мр-ско што дође човјек да се постара за добро синовима Израилевим.

25. По том дођох у Јерусалим, и бих ондаје три дана.

26. Па, устак ноћу с неколико људи, а никому не казах што ми је Бог мој дао у срце да учиним у Јерусалиму; и син Ванин.

ГЛАВА 2.

А мјесеца Нисана године двадесете Артаверска цара бијаше вино пред вим, и ја узев вино додах ка цару. А пређе не бијаш невесео пред њим.

2. И рече ми цар: што си лица неве-седа, кад нијеси болестан? није друго нешто туча у срцу. А ја се уклаших врло.

3. И рекох цару: да је жив цар до вијека! вако не бих био лица невеседа, кад је град гдје су гробови мојих ота-ца опустео и врата му огњем спаљена?

4. А цар ми рече: шта хоћеш? Тада се помолити Богу небескому.

5. И рекох цару: ако је угодно цару и ако ти је мило слуга твој, пошљи ме у Јудеју у град гдје су гробови отаца мојих да га саградим.

6. А цар ми рече, а жена његова сје-ђаше до њег: колико ти времена тре-ба на пут, и кад ћеш се вратити? И би угодно цару, и пусти ме кад му ка-зах врјеме.

7. По том рекох цару: ако је угодно цару, да ми се да књига на кнезове преко ријеке да ме прате докле не до-ђем у Јудеју,

8. И књига на Асафа чувару шуме древе да ми да дрва за брвна на врата од двора уз дом *Боожти* и за зид градски и за кућу у коју ћу ући. И да-де ми цар, јер добра рука Бога мојега бјеше нада мном.

9. И тако дођох ка кнезовима преко ријеке, и дадох им књиге цареве. А цар посла са мном војводе и коњике.

10. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија слуга Амонај, би им врадо мр-ско што дође човјек да се постара за добро синовима Израилевим.

11. По том дођох у Јерусалим, и бих ондаје три дана.

12. Па, устак ноћу с неколико људи, а никому не казах што ми је Бог мој дао у срце да учиним у Јерусалиму; и син Ванин.

ГЛАВА 3.

И уста Елјасив поглавар свеште-нички и браћа његова свештеници и зидаше врата овчија, и осветише их и метуше им брила, и осветише их до куле Меје, до куле Аналидове.

2. А до њега зидаше Јериховани, а до њих зида Захур син Имријев;

3. А врата рибаља зидаше синови Асе-најани, они их побриваше и метуше брила и браве и пријенорнице.

4. А до њих оправља Меримот син Урије сина Амосов; а до њих опра-вља Месулам син Варахије сина Ме-сизанилова; а до њих оправља Садок син Ванин.

5. А до њих оправљаше Текојани, али поглавине њихове не савише врата својета на службу Господу својему.

6. А стара врата оправља Јодај син Фасејин и Месулам син Весојидин, они их побрнеше и метнуше крила и браве и пријеворнице.

7. А до њих оправљаше Мелатија Гаваоњанин и Јадон Мероњанин, људи из Гавона и из Мисле до столице кнеза с ове стране ријече.

8. До њих оправља Узгло син Арахјин и азгар; а до њега оправља Анаија син апотекарски. И оставише Јерусалим до широкоста зида.

9. А до њих оправља Реваја син Оров поглавар над половином краја Јерусалимскога.

10. А до њих оправља Једаја син Арумазов према својој кући, а до њега оправља Хагус син Асанјидин.

11. Топлико оправља Малхија син Хармов и Асув син Фат-Мовнов и кулу код пећи.

12. А до њега оправља Садум син Доисов, поглавар над половином краја Јерусалимскога са кћерима својим.

13. Врата долинска оправља Анун са становницама Занојским; они их саградеше и метнуше крила и браве и пријеворнице, и тисућу лаката зида до једноједне врата.

14. А тлојна врата оправља Малхија син Рихавов поглавар над крајем Ветерским, он их сагради и метну брила и браве и пријеворнице.

15. А врата изворска оправља Садум син Хол-овин, поглавар над крајем у Мисли, он их сагради и покри и метну их крила и браве и пријеворнице; и зид код бавне Силоамске од врта царева до бесамака који славе из града Давидов.

16. За њим оправља Немија син Аввуков поглавар над половином краја Вет-Сурскога до према гробовима Давидовим и до језера начињенога и до куће јуначке.

17. За њим оправљаше Левити, Реум син Ванјев, а до њега оправља Асанјидија поглавар над половином краја Кесилскога са својим крајем.

18. За њим оправљаше браћа њихова, Вавај син Инададов поглавар над половином краја Кејлдскога.

ГЛАВА 4.

А кад чу Савалават да зидамо зид, разгъеве се и расрди се врло, и ругаше се Јеврејима, и говореше пред браћом својом и војницима Самарјинским: шта раде ти

немоћни Јудејци? хоћемо ли их оставити? хоће ли приносити жртве? хоће ли сада свршити? еда ли ће у живот поворотити из пронах камење спљаснато?

3. А Товија Амонал који бијаше уза њ припасан уз бедрицу, и тако зидаку. А трубач стајаше код мене.

19. Јер рекох старјешинама и главарима и осталом народу: посао је велики и дуг, и ми смо се расули по виду далеко један од другог.

20. Гдје чујете трубу да труби, онамо трчите к нама; Бог наш војеваће за нас.

21. Тако рађасмо посао, и половина ком рађаше а у другој држаше копље.

22. У то вријеме још рекох народу: сваки с момком својим нека ноћује у Јерусалиму да би нам ноћу стражили а дању радили.

23. А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мном не ћемо свлачити са себе хаљина, у свакога да је мач и вода.

ГЛАВА 5.

И стаде велика вика људи и жена на браћу њихову Јудејце.

2. Јер неки говорашу: нас и синова наших и кћери наших има много; да добавимо жита да једемо и останемо живи.

3. Други опет говорашу: да заложимо поља своја и винограде и куће да добијемо жита у овој глади.

4. Још други говорашу: да узајамно поваца на поља своја и винограде за данак царски.

5. А тијело је наше као тијело браће наше, синови наши као њихови синови, и ето треба да дамо синове своје и кћери своје у робље, а ми не можемо ништа, јер поља наша и винограде наше држе други.

6. За то се расрдах врло кад чух вичу њихову и те ријечи.

7. И смислих у срцу свом и укорио кнезове и поглаваре, и рекох им: ви мећете бремена сваки на брата својега. И сазвах велики збор њих ради.

8. И рекох им: ми откуписмо воливо могамо браћу своју Јудејце што бреху продани народима; а ви ли ћете продати браћу своју или ће се продавати

немоћни Јудејци? хоћемо ли их оставити? хоће ли приносити жртве? хоће ли сада свршити? еда ли ће у живот поворотити из пронах камење спљаснато?

3. А Товија Амонал који бијаше уза њ припасан уз бедрицу, и тако зидаку. А трубач стајаше код мене.

19. Јер рекох старјешинама и главарима и осталом народу: посао је велики и дуг, и ми смо се расули по виду далеко један од другог.

20. Гдје чујете трубу да труби, онамо трчите к нама; Бог наш војеваће за нас.

21. Тако рађасмо посао, и половина ком рађаше а у другој држаше копље.

22. У то вријеме још рекох народу: сваки с момком својим нека ноћује у Јерусалиму да би нам ноћу стражили а дању радили.

23. А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мном не ћемо свлачити са себе хаљина, у свакога да је мач и вода.

ГЛАВА 5.

И стаде велика вика људи и жена на браћу њихову Јудејце.

2. Јер неки говорашу: нас и синова наших и кћери наших има много; да добавимо жита да једемо и останемо живи.

3. Други опет говорашу: да заложимо поља своја и винограде и куће да добијемо жита у овој глади.

4. Још други говорашу: да узајамно поваца на поља своја и винограде за данак царски.

5. А тијело је наше као њихови синови, и ето треба да дамо синове своје и кћери своје у робље, а ми не можемо ништа, јер поља наша и винограде наше држе други.

6. За то се расрдах врло кад чух вичу њихову и те ријечи.

7. И смислих у срцу свом и укорио кнезове и поглаваре, и рекох им: ви мећете бремена сваки на брата својега. И сазвах велики збор њих ради.

8. И рекох им: ми откуписмо воливо могамо браћу своју Јудејце што бреху продани народима; а ви ли ћете продати браћу своју или ће се продавати

нама? А они умукосе и не нађоше што би одговорили.

9. И рекох: није Добро што радите. Не треба ли вам ходити у страху Бога нашега да нам се не ругају народи, непријатељи наши?

10. И ја и браћа моја и момци моји давали смо им новаца и жита; али опростио им тај дуг.

11. Хајде вратите им Динас пола њива, хова, и винограде и маслинике и куће и што им на стотину узимате од новца и жита и вина и уља.

12. А они одговорише: вратит ćemo и не ћемо исати од њих; учинићемо како велаш. Тада сазвах свештенике, и замлах их да ће тако учинити.

13. И истресох њедра своја и рекох: овако да истресе Бог свакога из куће његове и из труда његова ко год не испуни ове ријечи, и овако да се истресе и буде празан. И сав збор рече: амин. И хвалише Господа, и учини народ по тој ријечи.

14. И од кад ми *изир* запошљеди да им будем управитељ у земљи Јудиној, од године двадесете до тридесет друге године цара Артакеркса, дванаест година, ја и браћа моја не једосмо хране управитељске.

15. А пређашњи управитељи који бијаху прије мене бијаху тежки народу узимајући од њега хљеба и вина осам четрдесет сикала сребра, и слуге њихове запошљедяху по народу; али ја тако не чиних бојећи се Бога.

16. Нето и око грађења зида ралих, и не куписмо њине; и сви момци моји бијаху скупа ондаје на послу.

17. И Јудејца и поглавара сто и педесет људи и који долажаху к нама из околних народа бијаху за мојим столом.

18. И готовљаше се сваки дан по једно говече, шест оваца изабранијех, и птице готовљашу ми се, и сваких десет дана *дасоше* се свакојакога вина изобиља. И опет не исках хране управитељске; јер слажба беше тешка народу.

19. Помени ме Боже мој на добро за све што сам чинио овому народу.

ГЛАВА 6.

А кад чу Санавадат и Товија и Гисем Аранин и остали наши непријатељи да

сам сазидаво зид и да није остало у њему ништа провађено, а до тада још не бијах намјестио врата на врата,

2. Посла Санавадат и Гисем к мени и поручи: ходи да се састанемо у ком седлу у долину Ононском. А они мишљаху зло по ме.

3. И послах к њима гласнице и поручих: у послу сам великом, за то не могу доћи. Јер би стао посао кад бих га оставио да дођем к вама.

4. И слаше тако к мени четири пута; и ја им онако одговорих.

5. Тада Санавадат посла к мени тако пети пут слугу својега с књигом отвореном у руди.

6. А у њој писаше: чује се по народима и Гасму каже да се ти и Јудејци мислите одметнути, за то зидаш зид, и хоћеш да им будеш цар, како се говори,

7. И да си поставио пророке да разглагољују за тебе у Јерусалиму и говори: цар је у Јудеји. А то ће доћи до цара; него ходи да се договоримо.

8. Тада послах к њему и поручих: није тако како ти кажеш; него си сам измислио.

9. Јер они сви пшяху нас улашати и говорећи: клонуће руке њихове од покривених руке моје.

10. Јоште отидох у кућу Семаји сину Далаје сина Метавилова, који се бреше затворно, и рече ми: да отидемо заједно у дом Бојчи усред цркве и да закључамо врата цркве, јер ће доћи да те убију, доћи ће ноћу да те убију.

11. А ја рекох: зар ће човјек какав сам ја бјежати? или ко би оваки кавак сам ја ушао у цркву да остане у животу? не ћу ни.

12. И разумјех да га није Бог послао, него то пророчтво кава за ме, јер га Товија и Санавадат поткупише.

13. За то беше поткупљен да ме улашпи да онако учиним и згријешим да бих се оспростио да ме могу ружити.

14. Помени, Боже мој, Товију и Санавадата по овиме дјелима њиховим, и Ноадмију пророчицу и друге пророке који ме пшяху улашати.

15. И тако доврши се зид двадесет петог *дана месеца Елула* за педесет и два дана.

10. Синова Араховијех шест стотина и педесет и два;

11. Синова Фат-Моавијех, од синова Исусовијех и Јоавовијех двије тисуће и осам стотина и осамнаест;

12. Синова Еламовијех тисућа и двје ста и педесет и четири;

13. Синова Затујевих осам стотина и четрдесет и пет;

14. Синова Захајевих седам стотина и шездесет;

15. Синова Видујевих шест стотина и четрдесет и осам;

16. Синова Вивајевих шест стотина и двадесет и осам;

17. Синова Азгадовијех двије тисуће и три стотине и двадесет и два;

18. Синова Адоникамовијех шест стотина и шездесет и седам;

19. Синова Бигвајевијех двије тисуће и шездесет и седам;

20. Синова Адиновијех шест стотина и педесет и пет;

21. Синова Атировијех од Језекије деведесет и осам;

22. Синова Асумовијех три ста и двадесет и осам;

23. Синова Висајевијех три ста и двадесет и четири;

24. Синова Арифовијех сто и двадесет и осам;

25. Синова Гаваонских деведесет и пет;

26. Људи из Виглајема и Нетомота сто и осамдесет и осам;

27. Људи из Анагота сто и двадесет и осам;

28. Људи из Вет-Асмавета четрдесет и два;

29. Људи из Киријат-јарима, Хеџире и Вироа седам стотина и четрдесет и три;

30. Људи из Раге и Гаваје шест стотина и двадесет и један;

31. Људи из Михласа сто и двадесет и два;

32. Људи из Ветиља и Гаја сто и двадесет и три;

33. Људи из Аругота Невона педесет и два;

34. Синова Елама Аругота тисућа и двје ста и педесет;

35. Синова Харимовијех три ста и двадесет и два;

ГЛАВА 7.

А кад се сазидо зид и намјестих врата, и постављени бише вратари и пјевачи и Левити,

2. Запошљедих Аванајију брата својега и Аванаји запошљеднику од града Јерусалимскога, јер бреше вјеран човјек и бојаше се Бога више него многи,

3. И рекох им: да се не отворају врата Јерусалимска докле сунце не огрије, и кад они што стоје ондаје за врата, огледајте, и да се поставе стражари између становника Јерусалимских, сваки на своју стражу и сваки према својој кући.

4. А град бијаше широк и велик, али народа бреше мало у њему и куће не бреху пограђене.

5. И Бог мој даде ми у срце, те сабрах главаре и старешине и народ да се изборе по племенима. И нађох књигу, у којој бијаше приписан оних који се вратилише први пут; и нађох у њој записано:

6. Ово су људи из овога краја што се вратилише из ропства између оних који бреше пресељени, које пресели Набуходоносор цар Вавилонски, па се вратилише у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град,

7. Који дођоше са Зоровављем, Исусом, Немијом, Азариијом, Гамзијом, Нанаијем, Мардохејем, Висасом, Мисапером, Витвајем, Неумом, Ваном; на број бреше људи народа Израјљева:

8. Синова Фарсовијех двије тисуће и сто и седамдесет и два;

9. Синова Севајтиних три ста и седамдесет и два;

36. Синова Јерихонских три ста и четрдесет и пет;
 37. Синова Лодских, Адиаских и Овонских седам стотина и двадесет и један;
 38. Синова Сенајских три тисуће и девет стотина и тридесет;
 39. Свештеника: синова Једјајних од дома Исусова девет стотина и седамдесет и три;
 40. Синова Имировијех тисућа и педесет и два;
 41. Синова Пасхоровијех тисућа и девет ста и четрдесет и седам;
 42. Синова Харимовијех тисућа и седамнаест;
 43. Левита: синова Исусовијех и Кадмиовијех између синова Одавијиних седамдесет и четири;
 44. Црвача: синова Асафовијех сто и четрдесет и осам;
 45. Вратара: синова Самуовијех, синова Атроровијех, синова Галмоновијех, синова Акуловијех, синова Аттинијех, синова Совајенијех сто и тридесет и осам;
 46. Негинеја: синова Шишнијех, синова Асуфинијех, синова Таваатовијех,
 47. Синова Кирсовијех, синова Сијајиних, синова Фодавовијех,
 48. Синова Леванијих, синова Агавнијех, синова Салмајенијех,
 49. Синова Авановијех, синова Гидиловијех, синова Гаровијех,
 50. Синова Рејинних, синова Ресиновијех, синова Неколдинијех,
 51. Синова Газамовијех, синова Узинијех, синова Фасејиних,
 52. Синова Висајенијех, синова Меунимовијех, синова Нафусејимовијех,
 53. Синова Вазутовијех, синова Абуфинијех, синова Аруровијех,
 54. Синова Васлатовијех, синова Мединијех, синова Арсенијех,
 55. Синова Варкосовијех, синова Саринијех, синова Гаминијех,
 56. Синова Несијинних, синова Атифиних;
 57. Синова слуга Солумовијех: синова Сотајених, синова Соферетових, синова Феридинијех,
 58. Синова Јаланијех, синова Дарковнијех, синова Гидиловнијех,
 59. Синова Севатјинних, синова Ати-

- ловнијех, синова Фохерета од Севајима, синова Амонувијех,
 60. Свега Негинеја и синова слуга Солумовнијех, три ста и деведесет и два.
 61. И ови дођоше из Тел-Мелеха и Тел-Аресе, Херув, Адон и Имир, али не могоше показати отачкога дома својега и сјемена својега, еда ли су од Израља,
 62. И синови Делјанин, синови Товијини, синови Неколдини, њих шест стотина и четрдесет и два,
 63. И од свештеника: синова Аваријини, синова Акосови, синови Варселаја, који се ожени између кћери Варселаја Галађанина, те се прозва њиховијех именом.
 64. Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађе, зато бише одлучени од свештеника.
 65. И запријети им Тирсата да не једу од светиње над светињама докле не настане свештеник с Уримом и Гумимом.
 66. Свега збора слуга бјеше четрдесет и двије тисуће и три стотине и шездесет.
 67. Осим слуга њиховијех и слушких ња њиховијех, којих бјеше седам тисућа и три стотине и тридесет и седам; и међу њима бјеше црвача и црвачица двије ста и четрдесет и пет;
 68. Имаху седам стотина и тридесет и шест кова, двије стотине и четрдесет и пет масава,
 69. Четири стотине и тридесет и пет вамила, шест тисућа и седам стотина и двадесет магарца.
 70. Тада неки између главара домова отачких приложише на посао. Тирсата даде у ризницу тисућу Драма злата, педесет чапа, пет стотина и тридесет хаљина свештеничких.
 71. А главари домова отачких дадоше у ризницу за посао двадесет тисућа Драма злата, и сребра двије тисуће и двије ста мина.
 72. А што даде остали народ бјеше двадесет тисућа Драма злата, и двије тисуће мина сребра, и шездесет и седам хаљина свештеничких.
 73. И тако се населише свештеници и Левити и вратари и црвачи и људи из народа и Негинеји и сав Израљ из

својим градовима; и кад дође седми мјесец, синови Израљевни објашу у својим градовима.

ГЛАВА 8.

Тада се скупи сав народ једнодушно на улику која је пред вратима воденијем, и рекоше Јездри књижевнику да донесе књигу закона Мојсијева који даде Господ Израљу.

2. И донесе Јездра свештеник закон пред збор, у ком бјеху људи и жене и сви који мотаху разумјети, првога дана седмога мјесеца.

3. И чита је на улици која је пред вратима воденијем од јутра до подне пред људима и женама и онијем који мотаху разумјети, и упи свему народу бјяху обрађене ка књизи законској.

4. А Јездра књижевник стајаше на мјесту повисоку, које бјеху начинили од дрвета за то; и до њега стајаше Магатија и Сема и Анаја и Урија и Хелнија и Масија с десне стране, а с lijeве Федаја и Мисаило и Малхија и Асу и Асвадана, Захарија и Месулам.

5. И отвори Јездра књигу на видуку свему народу, јер бјаше више свега народа, и кад је отвори, уста сав народ.

6. И Јездра благослови Господа Бога великога, а сав народ одговори: амин, амин, подиговши руке своје, па се савише и поклонише се Господу дим до земље.

7. А Исус и Ваније и Сервија, Јамин, Акув, Саветај, Одија, Масија, Келита, Азарија, Јозавад, Анах, Фелјаја и други Левити поучаваху народ закону, и народ стајаше на мјесту.

8. И читашу књигу, закон Божиј, разговјетно, и разлагаху смисао, те се разумјеша што се читаше.

9. По том Немеја, који је Тирсата, и свештеник Јездра књижевник и Левити који поучаваху народ, рекоше свому народу: овај је дан свет Господу Богу нашем; не тужите ни плачите. Јер плакаше сав народ слушајући што говори закон.

10. И рече им: идите и једите прегитло и пијте сласто и шаљте дијелове онима који немају ништа зготовљено, се и пољиваху се Господу Богу својем; јер је овај дан свет Господу нашем.

За то не будите жалосни, јер је радост Господња ваша сила.

11. И Левити утишаше народ говорећи: мучите, јер је овај дан свет, и не будите жалосни.

12. И отида сав народ да једе и пије и да шаље дијелове, и веселише се негома што разумјеше ријечи које им се казаше.

13. А сјутрадан скупише се главари домова отачких из свега народа, свештеници и Левити, к Јездри књижевнику да уче закон говорећи.

14. И нађоше написано у закону да је Господ заповједио преко Мојсија да синови Израљевни бораше у сјеницама на празник седмога мјесеца.

15. И објавише и протласише по свим градовима својим и у Јерусалиму говорећи: идите у гору, и донесите грања маслинова и грања од дивље маслине и грања миртова и палмова и грања од шумњатих дрвета, да начините сјенице, како је написано.

16. И народ взиде и донесе и начини сјенице сваки на свом грову и у свом тријему и у тријемовима дома Божијега и на улици код врата воденијех и на улици код врата Јефремовијех.

17. И тако начини сјенице сав збор, што се бјеше вратио из ропства, и обрављаху под сјеницама. А од времена Исуса сина Навина до тога дана не чинише тако синови Израљевни. И би веселје невоља велико.

18. И читаше се књига закона Божијега сваки дан, од првога дана до пошљедњег; и празноваше празник седам дана, а осми дан би сабор, како је уређено.

ГЛАВА 9.

По том двадесет четвртога дана тога мјесеца скупише се синови Израљевни постећи и у костријети и посувши се земљом.

2. И одвоји се сјеме Израљево од свијех туђинаца, и стадоше те исповиједати гријехе своје и безаконја отаца својих.

3. И стајашу на свом мјесту, те им се читаше закон Господа Бога њихова четврт дана, а другу четврт исповиједашу се и пољиваху се Господу Богу својем.

4. А Исус и Ваније, Кадмило, Севанија, Бунџе, Серевџа, Ваније и Ханџије погевши се на мјесто подигнуто за Левите вапијаху гласом великим за Господу Богу својему.

5. И рекоше Левити Исус и Кадмило, Ваније, Асаванија, Серевџа, Одија, Севанија и Петага: устаните, благосиљајте Господа Бога својега од вијека до вијека; и да се благосиља име твоје славно и узвишено сврх свакога блага слова и хвале.

6. Ти си сам Господ; ти си створио небо, небеса над небесима и сву војску њихову, земљу и све што је на њој, мора и све што је у њима, и ти оживљаваш све то, и војска небеса теби се клања.

7. Ти си Господ Бог, који си изабрао Аврама и извео из Ура Халдејскога и надно му име Аврам,

8. И нашоо си срце његово вјерно пред собом, и учинио си с њим зајет да ћеш дати земљу Хананску, Хетејску, Аморејску, Ферезејску и Јерусејску и Герезејску, да ћеш дати сјемени његовој, и испунио си ријечи своје, јер си праведан.

9. Јер си погледао на муку отаца наших у Мисиру, и виду њихову чуо си на мору првеном,

10. И учинио си знаке и чудеса на Фарону и на свијем слугама његовијем и на свем народу земље његове, јер си знао да су објесно поступали с њима; и стекао си себи име, као што се види данас.

11. И море си раздвојио пред њима, те приђеђоше посред мора сухим, и бамен у воду.

12. И у ступу од облава водио си их дању а ноћу у ступу огњеном свијетлаћи им путем којим ће ићи.

13. И сшао си на гору Синајску и говорио с њима с неба, и дао им судове праве и законе истините, уредбе и заповијести добре.

14. И обзаноно си им суботу своју свету, и дао им заповијести и уредбе и закон преко Мојсија слуге својега.

15. И хљеб с неба дао си им у глади њиховој, и воду из камена извео си им у жеђи њиховој, и рекао си им да иду

и наслиједе земљу за коју си подигао руку своју да ћеш им је дати.

16. Али они и оци наши узобијестише се и отврдутише вратом својим и не слушаше заповијести твојих.

17. Не хтјеше слушати, и не опоминваше се чудеса твојих која си им чинио, него отврдутише вратом својим, и у одмету свом постављаше себи вођа да се врате у ропство своје. Али ти, Боже, који опрашташ, који си жалостив и милостив, који дуго трпиш и велике си милости, нијеси их оставио.

18. И онда кад назначише себи теле ливено и рекоше: ово је твој Бог који те је извео из Мисира, и худилише веома,

19. Ни онда их ради велике милости своје нијеси оставио у пустињи; ступи од облака није одступао од њих дању водећи их путем, ни ти ступ огњени ноћу свијетлећи им путем којим ће ићи.

20. И дао си им добри свој дух да их уразумљује, и мање своје нијеси употребио од уста њихових, и воде си им дао у жеђи њиховој.

21. И четрдесет година хранно си их у пустињи, ништа им није недостајало: одијело им не оветша и ноге им не отекоше.

22. И дао си им царства и народе, и подијелио си их по крајевима, јер наслиједише земљу Синову, земљу цара Есеноскога, и земљу цара Басанскога;

23. И умножио си синове њихове као звијезде небеске, и увео си их у земљу за коју си рекао оцима њиховијем да ће ући у њу и наслиједити је.

24. И уђоше синови њихови и наслиједише земљу, и покорио си им Хананеје становнике земаљске и предао их у њихове руке, и царење њихове и народе земаљске, да чине од њих што им је воља.

25. И тако узеше тврде градове и земљу родну, и наслиједише куће путне свакога добра, студнице ископане, виноград, маслинике и вољве многе, и једоше и наситише се и утојише се, и благоваху по великој твојој доброту.

26. Али ти разгњеваше и одметнуше се тебе: бацаше закон твој за леђа и пророке твоје побисе, који им свједо-чаку да би их обратиоли к теби, и хулише веома.

27. За то си их давао у руке непријатељима њиховијем који их мучише. А кад у невољи својој викаше к теби, ти си их услужио с неба и по великој милости својој давао си им избавијелце, који их избављаше из руку непријатеља њиховијем.

28. Али чим отпочинуше, опет чинише зло пред тобом, за то си их остављао у руку непријатеља њиховијех да владају њима; а кад се обрађаше и викаше к теби, ти си их услужио с неба и избављао их по милости својој много пута.

29. И опомињао си их да би их обрадоу твојему, али они бијаху објесни и не слушаше заповијести твојих и гријешеше о твоје законе, које ко врши жив ће бити кроз њих; и измичући рамена своја отврдутише вратом својим и не слушаше.

30. И трпио си их много година опоминујући их духом својим преко пророка својих; али не слушаше; тада си их дао у руке народима земаљским.

31. Али ради милости своје велике нијеси дао да са свијем пронађу нити си их оставио, јер си Бог милостив и жалостив.

32. Сада дакле, Боже наш, Боже велики, силни и страшни, који чуваш зајет и милост, немој да је мало пред тобом што нас снађе сва ова мука, царење наше, кнезове и свештенике наше и пророке наше и оце наше и сав народ твој од времена цара Асирских до данас.

33. Ти си праведан у свему што нас је свашлао, јер си ти право учинио а ми смо безбожно радили.

34. И цареви наши, кнезови наши и оци наши не извршиваше закона твојега нити марише за заповијести твоје и свједочанства твоја, којима си им свједочио.

35. Јер у царству свом и у великом добру твојем који си им чинио, и у земљи просторној и родној коју си им дао, не служилише теби нити се повраћаше од змијех дјела својих.

36. Ево, ми смо данас робови; и још у земљи, коју си дао оцима нашим по једу род њезин и добра њезина, ево ми смо робови у ноћ.

37. И она род свој обилати рађа ца-

ревима које си поставио над нама за грјехе наше, и који господаре над нама нашим тјелесима и над стоком нашом по својој вољи, те смо у великој тјескоби. 38. А ради светага тога чинило тврда зајет и пишемо, а кнезови наши, Левити наши, свештеници наши печате.

ГЛАВА 10.

А који запечатеше бјеху ови: Немија Тирсата, син Ахалијин, и Седерија,

2. Серваја, Азарја, Јеремја, 3. Пасхор, Амарја, Малхија, 4. Хатус, Севанија, Мадух, 5. Харим, Меримот, Овадија, 6. Данило, Гинетон, Барух, 7. Месудам, Авја, Мјрамин, 8. Мазија, Вилгај, Семаја; то бјеху свештеници;

9. А Левити: Исус син Азанијин, Винуј између синова Инададових, Кадмило,

10. И браћа њихова: Севанија, Одија, Келита, Фезаја, Анан,

11. Миха, Реов, Асавија, 12. Захур, Серевџа, Севанија, 13. Одија, Ваније, Венинуј;

14. Главари народни: Фарос, Фатмоав, Елам, Загуд, Ваније,

15. Вунџе, Азгад, Винај, 16. Адопија, Витвај, Адн,

17. Атир, Језевија, Азур, 18. Одија, Асум, Висај,

19. Арифе, Анагот, Невај, 20. Магеија, Месудам, Езир,

21. Месиванело, Садок, Јадва, 22. Фелатија, Анан, Анаја,

23. Осид, Анаџија, Асвр, 24. Лоис, Филаја, Совие,

25. Реум, Асавна, Масија, 26. Ахија, Анан, Ганан,

27. Малух, Харим, Вана. 28. И остали народ, свештеници, Левити, вратари, певачи, Нетинџи и сви који се одвојише од народа земаљских

и закону Божијему, жене њихове, синови њихови и кћери њихове, сви који знаху и разумјешаху,

29. Присташе с браћом својом, главарима својим, и дођоше те се закључе и клетвом заведе да ходимо по закону Божијему, који је дат преко Мојсија слуге Божијега, и да држимо и извршимо све заповијести Господа

Бога својега и законе његове и уредбе његове.

30. И да не дајемо кћери својих народима земаљским, нити кћери њиховице да узимамо за синове своје,

31. И од народа земаљских који доведу трг или каку год храну у суботу на продају, да не узимамо у суботу ни у други свети дан, и да остављамо седамдесет година да почива земља и оправштамо сваки аут.

32. И постависмо себи уредбу да дајемо сваке године трећину сикла на службу у дому Бога својега:

33. На хљебове постављене, на дар свадшавни и жртву паљеницу свадшавну за суботе, за младине и за пражне, и на светињу и на жртве за грех да се очисти Израељ, и на свако дјело у дому Бога нашега.

34. И бацасмо ждријец за свештенике и Левите и народ ради пошена Арва да се доноси у дом Бога нашега по домова отаца наших на вријеме од године до године, да гори на олтару Господа Бога нашега, како пише у закону;

35. И да доносимо прирне од земље своје и прирне од свакога рода од свакога дрвета од године до године у дом Господњи;

36. И превене од синова својих и стокне своје, како пише у закону, и прирвенце од говеда својих и од оваца својих да доносимо у дом Бога својега свештеницима који служе у дому Бога нашега;

37. И првине тијеста својега и прирне своје и род од свијех дрвета, вино и уље да доносимо свештеницима у клијети дома Бога својега, и Левитима десетак од земље своје, и Левитима да узимају десетак по свијем мјестима гдје узрадно;

38. И да буде свештеник син Аронов с Левитима кад Левити узимају десетак, и да Левити доносе десетак од десетка у дом Бога нашега, у клијети, у спреме његове.

39. Јер у те клијети дужни су синови Израељеви и Левити доносити принос од жита, од вина и уља, гдје су свети судови, и свештеници који служе, и вратари и пјевачи, да не остављамо дома Бога својега.

ГЛАВА 11.

И населише се кнезови народни у Јерусалиму, а остали народ мета ждријец да узму једнога од десет да сједи у Јерусалиму светом граду, а осталих девет дјелова по другим градовима.

2. И благослови народ све људе који сами од своје воље присташе да сјде у Јерусалиму.

3. Ово су главари земаљски који се населише у Јерусалиму, а по осталим градовима Јудејским настанше се сваки на својем наљдству по градовима својим Израељци, свештеници и Левити, Нетинеји и синови слуга Солмуновијех:

4. У Јерусалиму дакле населише се неки од синова Јудинијех и Венијаминијех: од синова Јудинијех: Атаја син Озије, сына Захарје, сына Амарје, сына Сефатије, сына Малселемова, од синова Фаресовијех;

5. И Масјаја син Варуха, сына Холозе, сына Азаје, сына Адаре, сына Јоарива, сына Захарје, сына Силоновија;

6. Свега синова Фаресовијех што се населише у Јерусалиму, четири стотине и шездесет и осам хрибријех људи;

7. А између синова Венијаминијех: Салуј син Месулама, сына Јодаја, сына Федаје, сына Колоаје, сына Масјае, сына Иттила, сына Исајина,

8. И за њим Гавај, Салај, девет стотина и двадесет и осам;

9. А Јоило син Сенијин беше други њима, а Јуда син Сенијин беше други над градом;

10. Од свештеница: Једаја син Јоаривов, Јахин,

11. Сераја син Хелкије, сына Месулама, сына Садока, сына Мерајота, сына Ахитовова, старјешина у дому Божијем,

12. А браће њихове што служашу у дому осам стотина и двадесет и два; и Адаја син Јероова, сына Фелалије, сына Амсија, сына Захарје, сына Паскура, сына Малахијина,

13. И браће његове главара у домовима отачких двије ста и четрдесет и два; и Амасја син Азарела, сына Азарја, сына Месилемота, сына Иммирова,

14. И браће њихове хрибријех људи сто и двадесет и осам, а над њима беше Завданло син Гедолимов;

15. И од Левита: Семаја син Асува исе се од Гаваје у Михмасу и Аји и сына Азрикама, сына Асавије, сына Вунијеви;

16. И Саветиј, и Јозавад бијашу над послом спољашњим за дом Божиј између главара Левитских,

17. А Метанјаја син Михе сина Завданја сина Асфова бијаше поглавар који починаше хвале у молитви, и Вакунја други између браће своје, и Авда син Салаје сина Гаалла сина Једутунова;

18. Свега Левита у светом граду беше две стотине и осамдесет и четири;

19. А од вратара: Акув, Талмон, и браће њихове што чувашу стражу на вратима, сто и седмдесет и два;

20. А остатак народа Израељева, свештеника и Левита беше по свијем градовима Јудинијем, свак на свом наљдству.

21. А Нетинеји населише се у Офиљу, и Сика и Гиса бјеху над Нетинејима.

22. А над Левитима у Јерусалиму беше Овије син Ванија, сына Асавије, сына Матаније, сына Мишина. Између синова Асавијех превачи бијашу у служби за дом Божиј.

23. Јер беше царева заповијест за њих и беше одређена плата пјевачима за сваки дан.

24. И Петаја син Меснавелов од синова Заре сина Јудина беше мјесто цара за сваки посао с народом.

25. А по селима и пољима њиховијем неки од синова Јудинијех настанише се у Киријат-Арви и заселима Везинијем, и у Дивону и заселима Његовијем, и у Јекавсекал и селима Његовијем,

26. И у Јесуји и Молади и Вет-Фелету,

27. И у Асар-Суалу и Вирсавеји и заселима Везинијем,

28. И у Сиклау и у Мекони и заселима Везинијем,

29. И у Ен-Римону и у Сареји и у Јармуту,

30. У Заноји, у Одоламу и селима Њиховијем, у Лахсу с пољем ветовијем, у Азици и заселима Везинијем. И тако се населише од Вирсавеје до Долаве Енола.

31. А синови Венијаминијех населише

и се од Гаваје у Михмасу и Аји и Ветљуду и заселима његовијем,

32. У Анатогу, у Нову, у Ананији,

33. У Асору, у Рами, у Гитајаму,

34. У Адилау, у Сенојиму, у Невалагу,

35. У Лолау, у Онону, и у долини Арводјелској.

36. А Левити подијелише се међу Јудом и Венијаминим.

ГЛАВА 12.

А ово су свештеници и Левити који дођоше са Зоровавељем сином Салагилевијем и Исусом: Сераја, Јеремија, Јездра,

2. Амарја, Малух, Хагус,

3. Сеханија, Реум, Деримот,

4. Идо, Гинето, Авия,

5. Мијамин, Мадија, Вилга,

6. Семаја, Јоарив, Једаја,

7. Салуј, Амок, Хелвија, Једаја. То бјеху главари између свештеника и браће своје за времена Исусова.

8. А Левити: Исус, Винуј, Кадлиао, Серевја, Јуда и Матанја, који с браћом својом беше над пјевачем.

9. А Вакунја и Уније браћа њихова бијашу према њима у редовима својим.

10. А Исус роди Јоакима, а Јоаким роди Елјасива, а Елјасив роди Јојаду;

11. А Јојада роди Јонатана, а Јонатан роди Јаду.

12. А за времена Јоакимова бјеху свештеници, главари домова отачких: од дома Серајина Мераја, од Јеремијина Ананија,

13. Од Јездрина Месулам, од Амаријина Јоанан,

14. Од Мелихујева Јонатан, од Серајина Јосие,

15. Од Харимова Адна, од Мерајотова Елака,

16. Од Идова Захарија, од Гинетова Месулам,

17. Од Авријина Зихрије, од Минијинова и Моадјина Филгај,

18. Од Вилжина Самуја, од Семајина Јонатан,

19. Од Јоаривова Матенај, од Једајина Озије,

20. Од Салајева Калај, од Амокова Евер,

21. Од Хелгијина Асавија, од Једајина Натанаило.

22. А Левити, главари домова отачких, за времена Елјасина, Јојаде, Јоанана и Јадре бише написани са свештеницима до царовања Дарја цара Персијскога;

23. Синови Левијеви, главари домова отачких, бише написани у књизи дневника до времена Јоанана сина Елјасина:

24. И главари Левитски бјеху: Асавија, Серевја и Исус син Кадилов и браћа њихова према њима да хвале и славе Бога по заповијести Давида човека Божијег, ред према реду;

25. Матанија и Вакувија, Овадија, Месаам, Таалов, Агур, бјяху вратари који чуваху сгражу код ризница на вратима.

26. Ти бјяху за времена Јоакима сина Исуса сина Јоседекова и за времена Немеје кнеза и свештеника Јездаре књижевника.

27. А кад се осветљиваше зид Јерусалимски, тражише Левите по свим мјестима њиховијем да их доведу у Јерусалим да се српни посвећене с велем, хвалом и цјесмама уз кимвале, псалтире и гусле.

28. И скупине се синови пјевачки и из равница око Јерусалима и из села Нетоватских,

29. И из Вет-Гилгала и из поља Герских и Амаветских, јер пјевачки бјяху населли села око Јерусалима.

30. И очистише се свештеници и Левити, и очистише народ и врата и зид.

31. Иза тога заповједих кнезовима Јудејским да изађу на зид, и поставих два велика збора пјевачка, и један од њих иђаше на десно с горње стране зида к вратима гнојијем.

32. А за њима иђаше Осаја и полове кнезова Јудинијех,

33. И Азарја, Јездра и Меслам,

34. Јуда и Венијамин и Семаја и Јеремија,

35. И од синова свештеничких с трубама Захарија син Јонатана, сина Семаје, сина Матаније, сина Захура, сина Асафов,

36. И браћа његова Семаја и Азарело, Милајад, Гилајад, Мај, Натанало и Јуда и Ананије са справама музичким Давида човека Божијег, а Јездра књижевник пред њима;

37. По том к вратима код студена, која бјяху према њима, иђаху уз самае града Давидова куда се иде на зид, изнад дома Давидова па до врата воденијех к истоку.

38. А други збор пјевачки иђаше према онима, и ја за њим, и половина народа по заду изнад куле пељске до широкота зида,

39. И изнад врата Јеремовијех к вратима старјем и к вратима риблим и ка кули Анаидоловој и кули Меји, па до врата овчијих; и стадоше код врата тамничких.

40. По том стадоше оба збора пјевачка у domu Божијем, и ја и половина главара са мном.

41. И свештеници Елјахим, Масија, Минирамин, Михаја, Елноиња, Захарија, Ананија с трубама,

42. И Масија и Семаја и Елеазар и Озије и Јоанан и Малхаја и Елам и Есер. И пјевачи пјваху гласно с Јездаром начелником својим.

43. И принесаше велике жртве тај дан, и веселише се; јер их Бог развесели весељем великим; и жене и дјеца веселише се, и весеље Јерусалимско чуљаше се далеко.

44. И постављени бише тај дан људи над клајетима у којима се остављаху приноси, првине и десетак, да сабирају у њих с вина градских законите дјелове за свештенике и за Левите, јер се Јуда радоваше свештеницима и Левитима што стајаху на послу.

45. И извршинаху што им је Бог њихов заповједио да извршну и што требаше извршивати за очишћење, као и пјевачи и вратари по заповијести Давида и Соломуна сина његова.

46. Јер од прије, за времена Давидова и Асафова *бише постављени* главари пјевачки и цјесме у хвалу и славу Богу.

47. И за то сав Израил за времена Зоровањелова и за времена Немејина даваше дјелове пјевачима и вратарима, свнајдашња оброк, и Левитима што бјеше њима посвећено, а Левити синовима Ароновијем што њима бјеше посвећено.

ГЛАВА 13.

У то вријеме чита се књига Мојсијева на народу, и у њој се нађе написано да

не улази Амонак ни Моавцац у сабор Божиј до вијека;

2. Јер не сретоше синова Израилевих с хљебом и водом, него нађише на њих Валама да их прокуне, али Бог наш обрати ову клетву у благослов.

3. А кад чуше тај закон, одлучише од Израилца све туђинце.

4. А прије тога Елјасив свештеник, који бјеше над клајетима дома Бога нашега, отпријегне се с Товијом,

5. И зачини му велику клајет, гдје би и десетак од жита, вина и уља, одређени Левитима и пјевачима и вратарима, и приноси за свештенике.

6. А кад то све биваше, не бјех у Јерусалиму, јер тридесет друге године Аргасеркса цара Вавилонскога вратих се к цару, и послаје неколико година измољех се опет у цара.

7. И кад дођох у Јерусалим, видјех зато што учини Елјасив ради Товије начинивши му клајет у тријему дома Божијег.

8. И би ми врло мрско, те избацих све покућство Товијино на поље из клајети.

9. И заповједих, те очистише клајетни; и унесох у њих опет посуђе дома Божијег, даре и кад.

10. По том дознах да се Левитима нијесу давали дјелови, те су се разбегли сваки на своју њиву и Левити и пјевачи, који рађаху посаво.

11. И укорих старјешине и рекох: за што је остављен дом Божиј? И сабрах их опет и поставих на њихово мјесто.

12. И сви Јудејци доносише десетке од жита и вина и уља у спреме.

13. И поставих свештенике над спремама, Селемију свештеника и Садока књижевника, и између Левита Федату, и уз њих Анана сина Захура сина Матанијина, јер се за вјерне дражаху; и бјаше им посао дјелити браћи својој.

14. Помени ме, Боже мој, за то, и немој избрисати добара мојих која учиних дому Бога својег и служби његовој.

15. У то вријеме видјех у Јудеји гдје газе у камена у суботу и носе снопове наговаривши на магачле, и вино, грозђе и смоле и свакојаке товаре, и

носе у Јерусалим у суботу, и прекорих их овај дан кад продаваху жита.

16. И Гирици који живљаху у Јерусалиму довошаху рибу и свакојаки трг и продаваху у суботу синовима Јудинијем у Јерусалиму.

17. За то прекорих главаре Јудејске и рекох им: како је то зло што чините те сврните суботу?

18. Нијесу ли тако чинили оци ваши, те Бог наш пусти на нас и на овај град све ово зло? И ви још умножавате гњев на Израилца скривени суботу.

19. И кад дође сјен на врата Јерусалимска у очи суботе, заповједих те затворити врата, и заповједих да их не отворају до последије суботе; и поставих неколико својих момака на вратима да се не уноси никакав товар у суботу.

20. И прекоћине трговца и који продаваху свакојаки трг иза Јерусалима једном и другом.

21. И опоменух их и рекох им: за што ноћујете ово злда? Ако још једном то учините, уложмићу на вас. Од тада не долазише у суботу.

22. А Левитима заповједих да се очисте и да дођу и чувају врата да буде свет дан суботни. И за ово помени ме, Боже мој, и опрости ми по великој милости својој.

23. Још видјех у то вријеме Јудеје који се бјяху оженили Азоџанкама, Амопканма и Моавканма.

24. И синови њихови говораху пола Азогски, и не умијаху говорити Јудејски него језиком и једнога и другога народа.

25. За то их карах и повах, и неке између њих бих и чунах, и заклах их Богом да не дају кћери својих синови-ма њиховијем ни да узимају кћери њиховијех за синове своје или за себе.

26. Није ли тијем згријешно Соломон цар Израилев, ако не бјеше у многим народима цара њему равна и ми бјеше Богу својему и Бог га бјеше поставио царем над свим Израилем? па опет га навратити на гријех жене туђинке.

27. А вама ли ћемо допустити да чините то све велико зло и гријешити, те Богу нашем узимајући жене туђинке?

28. И од синова Јојдаде сина Елијасина поглавара свештеничкога један бјеше зет Санавадату Ороњанину, којег отац од себе.

29. Помени их, Боже мој, што оскврнеше свештенство и завет свештенички и Левитски.

КЊИГА О ЈЕСТИРИ.

ГЛАВА 1.

У вријеме Асвирово, а тај Асвир цароваше од Индије до Етиопије у сто и двадесет и седам година,

2. У то вријеме, кад сјеђаше цар Асвир на пријестолу царства својега у Сусану царском граду,

3. Треће године царовања својега учини гозбу свијем кнезовима својим и салтама својим, те бијаше код њега син Персијска и Мидске, властељи и управитељи земањски,

4. И он показиваше богатство и славу царства својега и диму и врасоту величине своје много дана, сто и осамдесет дана.

5. И послале тијех дана учини цар свему народу што га бијаше у Сусану царском граду од малог до великога гозбу за седам дана у тријему у врту од царскога двора.

6. Зајвеси бијели, зелени и љубичасти бијашу објелени врицама бијелијем ланенијем и скерлетнијем о биночизима одри бијашу златни и сребрни по поду од зеленога, бијелог, жутога и црнога мрамора.

7. А пиће даваху у судовима златнијем, и то у судовима другим и другим, а вина царскога бјеше изобила, како може бити у цара.

8. И пићем нитко не навлађиваше по варадби, јер цар бјеше заповједио свијем прставама Дома својега да чине како хо хоше.

9. И царица Астина учини гозбу женама у царском двору цара Асвира.

10. Седам дан кад се цар развесели од вина рече Меуману, Висати, Арвони, Вишти, Авакти, Зетару и Харва-

су, седморици дворана који двораху пред царем Асвиром,

11. Да доведу царицу Астину пред цара под царским вијенцем, да позаве народима и кнезовима љепоту њезину, јер бијаше лијена.

12. Али царица Астина не хтје доћи на ријеч цареву, коју јој поручи по дворанима: за то се цар врло разгњевни и гњев се његов распади у њему.

13. И рече цар мударцима који разумјеваху времена (јер тако цар изволаше ствари пред све који разумјеваху закон и правду,

14. А најближи до њега бијашу Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена и Мемукан, седам кнезова Персијских и Мидских, који гледаху лице цареве и сјеђашу на првијем мјестима у царству);

15. Што треба по закону чинити с царицом Астином што није учинила што је заповједио цар Асвир преко двораца?

16. Тада рече Мемукан пред царем и кнезовима: није само цару севрива да царица Астина него и свијем кнезовима и свијем народима по свијем земањима цара Асвира.

17. Јер ће се дјело царичино разићи међу све жене, па ће презирати мужеве своје говорећи: цар Асвир заповједи да доведу преда њ царицу Астину, а она не дође.

18. И од данас ће кнегиње Персијске и Мидске које чуу шта је учинила царица тако гонирати свијем кнезовима царевим; те ће бити много пркоса и свађе.

19. Ако је угодно цару, да изиде царска заповијест од њега и да се унише међу законе Персијске и Мидске да је непромјенишито, да Астина не измази ви-

ше пред цара Асвира и да ће нар дати везито царство другој бољој од ње.

20. И кад се заповијест царена коју учини чује то царству његову свему коликоме, све ће жене поштовати своје мужеве од великога до малог.

21. И ово би по вољи цару и кнезовима, и учини нар како рече Мемукан.

22. И разсла књиге по свијем земањима царским, у сваку земљу везинијем писмом и свакому народу његовим језиком, да би сваки муж био господар у својој кући; и би проглашено језиком свакога народа.

ГЛАВА 2.

Послије тога, кад се учини гњев цара Асвира, он се опомену Астине и што је учинила и што је наређено за њу.

2. И рекосе момци цареви, салте његове: да потраже цару младих дјевача лијенијех;

3. И нека одреди цар приставе по свијем земањима царства својега да скупе све дјеваче младе и лијене у Сусан град царски у женски двор под руку Игаја дворанина царена, чуварна женова ако би је хтјо цар, те би била позвана по имену.

4. Па која дјевачка буде по вољи цару, нека буде царица на Астинино мјесто. И то би по вољи цару, и учини тако.

5. Бијаше у Сусану царском граду Јудејц по имену Мардохеј, син Јаира сина Симеја сина Кисова, од племена Венијаминова,

6. Који би одведен у ропство из Јерусалима с робљем које би одведено у ропство с Јехонијом царем Јуданијем, којег зароби Навуходоносор цар Вавилонски.

7. Он одгајаше Адау, а то је Јестира, кћи стрица његова, јер не имаше оца ни матере; а дјевачка бијаше лијена стаса и крпаса лица, и по смрти она јој и матере узе је Мардохеј за кћер.

8. И кад се разгласи ријеч царена и заповијест, и много се дјевачака скупи у Сусан град царски под руку Игајеву, би и Јестира доведена у двор царев под руку Игаја чувара женскога.

9. И дјевачка му омиље и најве милост у њега, те јој одмах даде потребе за љепоту и дио везин, и седам приста-

лијех дјевачака из царскога дома, и намјести је с везинијем дјевачакама на најљепше мјесто у женском дому.

10. Јестира не каза народа својега ни рода својега, јер јој Мардохеј бјеше забранио да не казује.

11. А Мардохеј ходаше сваки дан испред тријема од женскога дома да би дознао како је Јестира и што ће бити од ње.

12. А кад би дошао ред на коју дјевачку да уђе у цару Асвиру, по што би јој се чинило по женском закону двамајест мјесеца (јер толико времена трајаше да се уљепшавају, шест мјесеца узем од смирне а шест мјесеца мирисима и другим стварима за љепоту женску),

13. Тада би дјевачка ишла к цару, и што би год рекла дало би јој се да стидем иде из женске куће у дом царев.

14. У вече би ушла, а у јутру би се врагала у другу кућу женску под руку Сазгаза дворанина царена, чуварна кичога; више не би ишла к цару, већ ако би је хтјо цар, те би била позвана по имену.

15. И тако кад дође ред на Јестиру кћер Авихаила стрица Мардохејева, коју бјеше узео за кћер, да уђе к цару, она не занска ништа него што рече Игај дворанин царев, чувар женски; и Јестира наглашаше милост у свакога ко је виђаше.

16. Тако би Јестира одведена к цару Асвиру у царски двор његов Десеотога мјесеца, које је мјесец Тевет, седме године царовања његова.

17. И цару омиље Јестира мимо све друге жене, и придоби милост и љубав његову мимо све дјевачке, те јој метну царски вијенац на главу и учини је царицом на мјесто Астинино.

18. И учини цар велику гозбу свијем кнезовима својим и салтама својим ради Јестире, и поклати земања олакшице и раздаде дарове како цар може.

19. А кад се другом скупљаху дјевачке, Мардохеј сјеђаше на вратима царским.

20. А Јестира не каза својега рода ни народа, као што јој бјеше заповједио Мардохеј, и Јестира чинише што јој Мардохеј говораше, као кад се одгајаше код њега.